

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

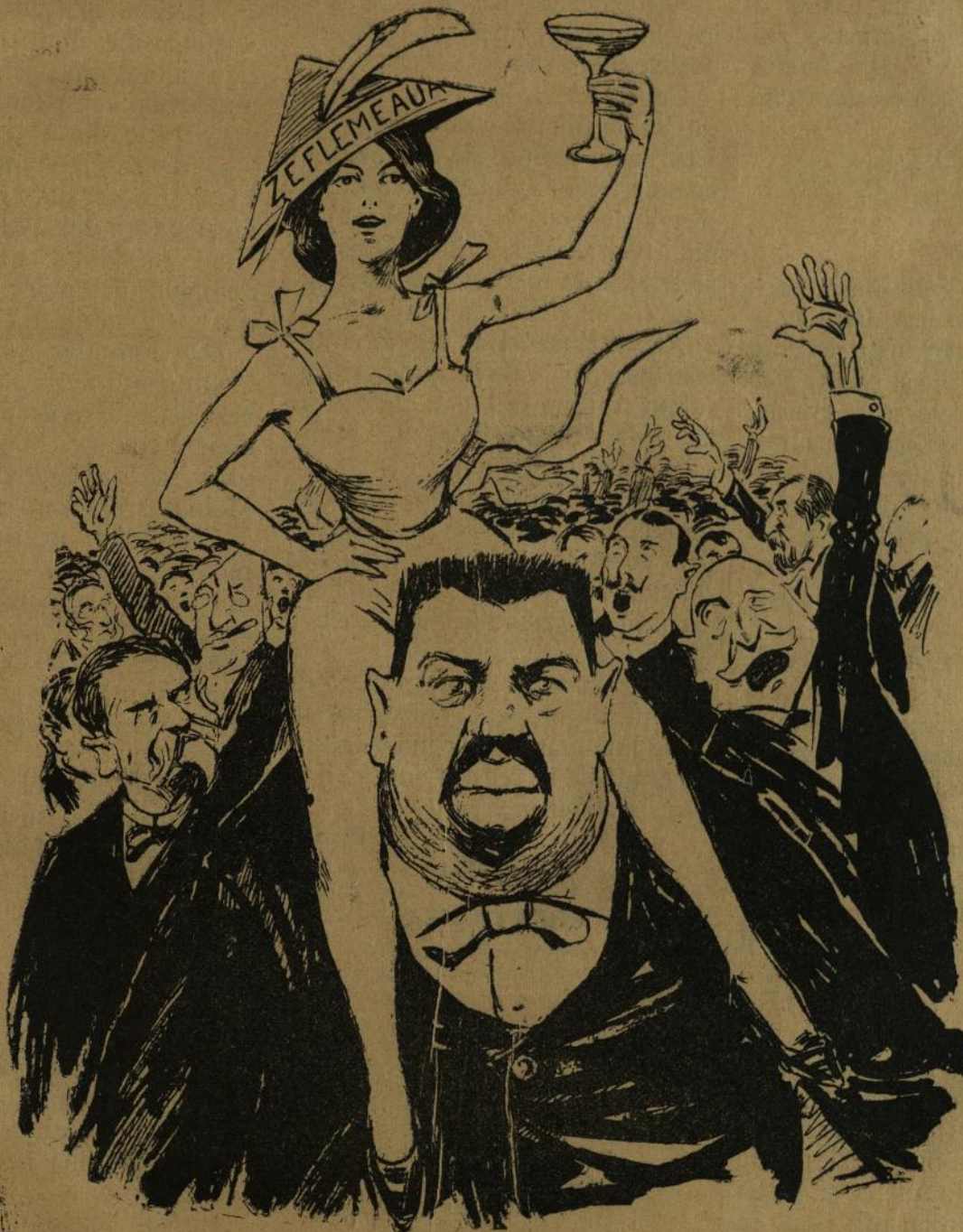
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

JUBILEUL „ZEFLEMELEI“

Apoteoza ziarului «Zeflemeaua» cu prilejul împlinirii unui an de la apariția sa.

JUBILEUL „ZEFLEMELEI“

Cu ocazia aniversării ce serbăm astăzi, am primit din toate unghiurile țării scrisori de felicitări și de simpatie.

Adînc mișcați, le mulțumim tuturor pentru gentila lor atențiune.

Unii cititori mai inimoși ne consacra articole de elogii și alții chiar ode ditirambice.

Numai modestia ne împiedică a le publica, de oare-ce multe din aceste omagii în proză și în versuri sunt foarte dragute. Așa, de pildă, un articol semnat de tînărul poet Florian I. Becescu și o poezie iscălită Dem. Gheorghiu din Focșani.

În aceasta din urmă găsim o strofă care — în chip glumeț — zugrăvește destul de reușit modul de a fi al ziarului «Zeflemeaua». Iată strofa în chestiune :

Pe buze avînd sarcasmul
Nemărginit ca zarea,
În mină cataplasmul,
Și'n inimă : iertarea.

Da, adevărul a grăit muza poetului. Așa am visat noi ziarul «Zeflemeaua» pe cînd plănuiam să-i dăm viață, așa ne-am silit și socotim că am isbutit să-l facem să se poarte, așa se va purta și de acum înainte: luînd în sfîrcul biciului ridiculul și păcătoșia unora, apoi oblojînd înși-ne rănile ce-am pricinuit și iertînd bucuroși celor cari s'au făcut vinovați de nerozie sau de viclesuguri proaste.

Cea mai mare parte din ziarele umoristice, cari au apărut în țara romînească, s'au crezut obligate să aibă — unele chiar să afișeze — ca deviză : «Nimica sfînt». «Zeflemeaua» dacă ar fi să-și aleagă o deviză, și-ar alege una vulgară de tot, pe care-o întîlniți de obicei în afișele de reclamă ale operatorilor de bătători, anume : «Fără durere și fără otravă».

Ast-fel a operat tot-d'a-una «Zeflemeaua». A tăiat în carne vie, cu zîmbetul pe buze, fără ca pacientul să se vaete, ba chiar pîrîndu-i-se adesea o gîdilare plăcută ascuțișul glumelor noastre. Și mai ales «fără otravă!» Veninul răutăței, al perfidiei, nu a fost destilat nici odată în caraghioslicurile «Zeflemelei».

Am făcut să ridă pe alții, chiar

pe victimele noastre, fiind-că am ris noi înși-ne, cu voioșie, fără să hrănim într'ascuns gînduri haine sau simțiri dușmănoase.

Am urmat această linie de conduită, cu riscul de-a zădărnici succesul comercial al ziarului.

Căci — de ce să nu dăm Cezarului ce-i al său? — publicul nostru cititor în marea-i majoritate e un ticălos și jumătate : îi place la nebunie pamfletarii cari sunt în stare să se înjure și pe ei înșiși după ce au epuizat calendarul cu sfinți ocărînd pe alții; publicului nostru îi place apoi grozav literatura care se decoltează și-și arată galeriei prime-nelile de dedesubt și... restul.

«Zeflemeaua» n'a dat cu barda în Dumnezeu, nici nu și-a dat poalele peste cap.

De cît să cîștige bani mulți pe cari să fie silită să-i desinfecteze cu accid fenic înainte de a-i băga în buzunar, satisfăcînd gustul pervertit și poftele bolnavicioase ale domnului Gură-cască, «Zeflemeaua» a preferat viața modestă dar curată pe care o cunoașteți cu toții.

Ne adresăm unui public cititor restrîns, dar cititori inteligenți și subțiri, tot unul și unul, cu cari ne fîlim, fără ca dinșii să aibă motiv să se rușineze cu noi.

Noi și cititorii noștri alcătuim un soi de familie căreia îi place o dată pe săptămînă să se strîngă la o l'altă și să petreacă în voie bună ascultînd povești, cu haz — cîte o dată.

Și-așa suntem deplin mulțumiți, și vom continua cu aceeași dragoste și desinteresare sindrofiile noastre săptămînale în cel d'al doilea an de viață al «Zeflemelei».

Tarascon

CREAȚIUNEA

— Versuri găsite într'un ceaslov —

Dumnezeu, plin de mărire,
Cînd creia întreaga lume
Insuși cite-o menire
Orî și căruî lucru-anume :
Ast-fel, florilor le dete
Parfum dulce să desfete,
Fulgerului și-a dat rol
Cerulei să-i dea ocol
Și să cadă jos cu tunet,
Iar fasolei și-a dat sunet.

Tal.

FALNICIÎ MOLDOVENI!?!

Intr'un articol publicat în ziarul «Dorobanțul», privitor la moartea bancherului Daniel din Iași, citesc următoarele :

«Nu era ieșan care să nu fi cunoscut figura tipică a bătrînului Daniel, cu care se stinge pe veci amintirea acelor falnici moldoveni, obîrșia țării.»

Care va să zică bancherul Daniel era ultimul supraviețuitor al falnicilor moldoveni, obîrșia țării?

Taci moi Dărăbanț!

Noi știam că bancherul Daniel e ovreiu sadea împămîntenit la 1878; iar cît despre figura lui, era tipică în adevăr : era tip de emigrant di peste Galiția.

Așa fiind, credeam că odată cu el se stinge mai mult amintirea francilor moldoveni, de cît a falnicilor moldoveni, cunoscut fiind că cea mai mare parte din averea răposatului — D-zeu să-i ierte munca cu care-o fi strîns-o — se duce peste granița la moștenitorii din Polonia și Galiția.

Se vede însă că ne-am înșelat și că mult laudata noastră origine dacoromană e un moft.

Da, domnilor, un moft; ziarul «Dorobanțul» e gata ori cînd să probeze că falnicii boeri moldoveni de ordinioră erau israeliți get-beget coada vacii, sau mai bine zis coada bouului Moldovei din care descind direct.

Ce-i drept, în bătrînele cronici moldovenești nu se pomenește nimic despre Hatmanul Isac Goldenberg, Vornicul Marcus sin Țighilină, Spătarul David Silberstein sau Paharnicul Nuhâm Beigalsohn; dar dacă spune «Dorobanțul», așa trebuie să fie.

Și «Dorobanțul» e în stare, la urma urmei, să susțină că și Ștefan cel mare, chiar el, era unchiul bancherului Daniel și că îl chema în realitate Șulâm (Ștefan) Grossmann (cel mare).

Și «Dorobanțul» mai ar fi capabil să susțină chiar că noi romînii am emigrat în Muntenia și Moldova, patria seculară a «falnicilor moldoveni» à la jupun Daniel, și am început să exploatăm cămătărește pe bieții evrei pînă i-am lasat în sapă de lemn.

...Ast-fel se scrie istoria romînilor... în jargon.

Șandernagor.

POLITICA LA MAALA

*Cucoana Manda, cum indică
Numele său, este mandistă;
Soțul ei însă, Dom' Costică,
E din gruparea februaristă.*

*Se ceartă ziua, la cușite,
Voind la cale țar'a pune,
Și nici chiar noaptea, pasă-mi-te,
Nu vor să facă fuziune.*

*Programul duminicului, sâracu,
S'a învechit și e prost tare;
Cucoana Manda 'l dă la dracu
Căci tinăr ideal ea are.*

*Cucoana s'a decis să 'ncheie
Cartel cu Ghibă liberalul,
Vecinul lor... Biata femeie...
O să îi strice idealul!*

*Căci pariez, coană Mândiță,
Și pierzi la sigur rămășagul,
Că la alegeri sbirul Ghibă
O să lucreze cu ciomagul.*

*Ba încă, liberal rapace,
Poate o să 'ți ceară și diurnă,
Altminteri boroboafa 'ți face
Că n'o să bage votu 'n urnă,*

*Deci, te conjur, rupe cartelu,
Și p'al tău soț eu, parcl, te
Consilies, cu 'nctinelu,
Să-i ceri programul să 'și desvolte.*

Kiriac Napadarjan.

NEÎNȚELEGERE

La Berăria Cooperativă, în jurul unei mese cu trei țapi dinainte, trei tineri — trei studenți de vr'o opt ani în drept — se agită discutind literatură.

Tolstoi-Zola-Rostand-Sinchievici-Caragiale-Maioreseu-Eminescu, toți-toți sunt trecuți în revista judecătii, osindații sau laudați cu aerele unor critici locuitori ai Parnasului.

Toți trei vorbesc și fie-care nu se ascultă de cit pe el.

De odată însă Popescu cu un aer de tristețe și indignare trage atenția celor-l'alți.

— A! Domnilor — pretutindeni în toate țările incurajarea artiștilor și literatorilor, iată de ce apariția oamenilor de valoare nu lipsește acolo, pe când la noi... la noi nimic. Talentele se pierd — multe chiar nici nu au curajul să se manifesteze — iar altele de-abia după moarte — când nu mai costă nimic — sunt recunoscute. Nu zic, a fost și la noi o societate care să încurajeze pe cei ce merita. Și ce frumoase roade a dat — Domnilor — bine cunoscuta Junimea. Noi însă, noi epigonii lineezim și talentele se pierd, moliciunea ne-a pătruns pînă la oase. Protecția este acum idolul cărui se închină toți. Părem că ne găsim în epoca decadenței noastre politice și literare, mai ales fără să ne fi ajuns măcar apogeul de glorie. Și când te gîndești ce ușoră ar fi îndreptarea. O

societate — o societate care să cheme la sine pe cei valoroși, să ridice drapelul muncii și al gloriei și... înainte!

— E o idee! zice Ionescu.

— O idee ușor realizabilă — complex-tează Dumitrescu.

— Atunci, domnilor, văd că sunteți gata de luptă și nu așteptați de cit semnalul. Ei bine! dacă am fi noi trei, fondatorii acestei societăți chemată să deștepte România din starea asta de adormire în care se găsește?

— Admirabil! Nici nu se poate mai potrivită idee!

— Nu-i timp de pierdut, prieteni, să lucrăm. Ce nume vom da noi societății?... Stați... am găsit... *Mugetul Dimboviței*.

— A! nu-i rău de loc. Acum să știu scopul!

— Scopul acestei societăți va fi răspîndirea cunoștințelor literare, deșteptarea conștiinței naționale; facerea de statut prin subscripție publică oamenilor de valoare ai României, incurajarea artiștilor și literatorilor, etc.

— Pentru realizarea acestor scopuri propun înființarea unei reviste politice, literară și artistică.

— De mine chiar vom merge să facem abonamente la viitoarea revistă; tot-d'una însă prețul abonamentului înainte.

Eu propun începerea subscripțiilor pentru ridicarea unei statui lui Cogălniceanu.

— Ori-cine va subscrie mai mult de 5000 lei i se va pune portretul lucrat la Spirescu gratis cu un coupon dat de societate în sala localului societății.

— Vor fi numiți membrii onorifici toți cei ce vor plăti de la 10 lei în sus pe lună.

— Taxa de înscriere va fi 2 lei, cotizația lunară de la 80 banii în sus.

— Societatea se consideră ca fondată de noi trei membrii fondatori

— Ca să arăt că nu vreau fundarea societății pentru glorie, d-lor, ci numai în interesul acestei dragi țări, vă ofer dv. președinția și vice-președinția, rezervîndu-mi dreptul de casier, zice Popescu.

— Nu, nu primim protestează Dumitrescu și Ionescu; ca cel mai valoros și ca prim inițiator ești demn de președinție.

— Eu, zice Ionescu, voi lua casieria, lăsîndu-vă vouă locurile de onoare.

— Ba nu, e drept, spune Dumitrescu, că eu ca cel mai tinăr să primesc casieria, simțîndu-mă nedemn de președinție și vice-președinție.

— Vă declar d-lor că nu voi primi a face parte din «*Mugetul Dimboviței*» de cit cu condiția ca eu să fiu casier. Gîndiți-vă vă rog la viitorul acestei țări care depinde de societatea noastră.

— Nici o dată nu voi primi altă funcție ca cea de casier.

— Ori casier, ori mă lipsesc. Aut Cesar, aut nihil.

De odată Popescu se scoală, înfășură într-o privire plină de dispreț pe cei doi tineri cari rămîn jos și cu un gest larg și o voce tremurîndă ca un profet:

— Preved nenorocirea țării acesteia iubită. Vai ce generație de pitici! Un lăptător

desinteresat, ne avid de glorie și sincer, nu va putea nici odată să-și realizeze scopurile sale nobile cu asemenea tovarăși. O! tempora. O! mores!

Și cu un pas legănat după ce a aruncat o ultimă privire disprețuitoare celor doi ambițioși, Popescu plecă cu trăsăturile figurii contractate ale unui om care vine de a mîsi constata odată cu resemnare o infamie a oamenilor pe cari de atîtea ori avusese ocazia de a o cunoaște, pe cînd cei doi prieteni rămîn amărîți că trebuie să plătească și consumația pe care Popescu, în avîntul indignării, a uitat s'o achite.

Don Quichot.

ÎN SEPTEMBRIE

Amurg de toamnă. — Senin, dar frig. Așa de frig, că tremură în golari yîntul. Stați singur-singurel în vie. Privește cum arborii vestmintul într'una și-l sfîșie.

Sărmană haină! Foșînd cad zdrențele-i galbui. Mă uit la pomi și-mi zic în mine: «*Au nebunit de-o vreme-n-coace: Așa-i de frig și lor le vine un gust să se desbrace!*»

Nebuni sunt pomii. Și eu pricep de ce mi-s ei atinși de astă boală crudă: Ca ori-ce neam de plantă, pomul cu animalele îi rudă, și-i rudă, deci, cu-omul.

B. Lăzăreanu.

O CUGETARE

Un avocat bun este acela care știe să vorbească cu convingere în contra convingerei sale.

BILANȚUL ZEFLEMELEI

D'un an de cînd apare ziarul «*Zeflemea*», E timpul să se 'ntrebe: pe cine-a dat căteaua? A dat pe negustorii ce 'nșeală cu ocaia, Pe circumarii cari fac vin ștorcînd surceaia, Pe Harpagonul care 'și ține strins paraia, Pe comisarul care ciupește mahalaua, Pe politicianul ce duce masalaua, Pe pesimiștii ce tipă cum tipă cucuveaua, Pe soții ce 'n șantanuri cu dame 'și fac dambaua, Pe soața infidelă ce-a festelit iacăia, Pe soacrele cu cari toți își găsesc beleaia, Pe junele ce bursă ocultă-i dă baceaia, Pe pokeristul care îi trage cacialmaia, Pe cel ce 'și pierde timpul cu stoșul său macaia, Pe prostul ce-are creier la fel cu ciulamaia, Pe cei ce nu știu carte dar au patalamaia, Pe cel ce 'n birturi proaste 'și mîinecă tusalamaia Ș'apoi îl vezi la Capsa cum face pe licheaia, Pe oratorul care te-omoară cu belteaia, Pe sbirul ce 'n alegeri îi scot din fîleci mîșeaia; Pe toți aști ipochimeni ziarul «*Zeflemea*», Legîndu-le energie de coadă tinicheaia, I-a dat, îi dă și vecinic o să îi dea căteaua, Și toți veți zice: «*Bravo, e bine mangafaia!*» Cînd veți citi ziarul sorbindu-vă cafeaia, Făcînd colaci cu fumul ce 'naltă nargheleaia.

Jorj Delamișil

PESIMIST

Nu doarme noaptea 'n Cișmegeiu,
Da mai primește și chirii;
La «taica Lazăr» nu se 'mbracă
Și-obrajii i sunt purpurii.

Chenzina lui — el e nepot
Și nu-î măcar socialist;
Sunt alții cari îl «atacă»...
— De ce-o fi oare pesimist?

Nu are vicii blestemate
Și, cum vedeți, n'are vre-o boală;
Se culcă după gust și iarăși
Tot după chef, cind vrea, se scoală.

Mănincă mititei și ciorbă
Și își permite trufandale;
Bea pină 'n scara murgului:
— E pururea la Caragiale.

Dar un păcat: este poet
Cu acrostișuri pentru doamna...
Și 'l «sgudue cumplit durerea
Cind cad din arbori frunze toamna».

C. Coseo.

VÎRSTA CUCOANEI

Președintele. Ce vîrstă aveți doamnă?
Martora. Treizeci de ani!
Președintele. Treizeci de ani! Cred că
e greu să dovedești aceasta.

Martora. Ba'ți e greu d-tale să probezi
contrariul, pentru că actul meu de naștere
a fost ars cu primăria din orașul meu natal
în anul 1854!

UN AN DE GLUMĂ

— Cu ocazia centenarului nostru —

Existența unei publicațiuni umoristice,
glumețe, era considerată, firește, tot ca
glumă, la noi, unde reușește cu atîta u-
șurință nerozia pretențioasă și stupidita-
tea solemnă.

Pe aiurea sunt atît de multe, și toate
căutate, răspindite; pe aci este un eve-
niment ca una singură să treacă peste
un trimestru.

E un an, auzeam aceeași formulă ste-
reotipă și descurajatoare în gura mul-
tora, prea multora chiar:

— Ce credeți c'o să facă treabă? —
atît de tare s'a înfipt părărea că în o-
gorul literilor ca și în cel horticol, sun-
tem o țară eminentamente de zarzavaturi.

Pledez deci circumstanțe ușurătoare,
pentru acești incorigibili pesimiști.

Spanacul, cu sau fără ochiuri, o fi
bun în bucătărie; în literatură însă atît
de mult a făcut cu ochiul, ba chiar s'a
virît cu stăruință în ochi, — în cît s'a
deochiat, și ca la deochi, lumea a scuipat
de trei ori și s'a văzut de treabă.

Căci, în definitiv, s'a pretrecut în lite-
ratură, ce s'a întîmplat și'n politică și
ceea-ce se poate observa într'o curte de
păsări: cînd vor începe gîștele să gîrie,
zece canari d'în Harz să cînte la un loc,
nu se mai pot auzi.

Și după cum în politică August... cel
februarist a avut pretenția, ba chiar a
reușit, să treacă drept bărbat de Stat,
asemenea idemii din literatură s'a u-
pezit cu aviditate asupra gloriei.

Resistența victimelor a fost, de sigur,
desperată; cotropitorii au fost tratați tur-
cește, — li s'a u- tăiat nasurile; nu e mai
puțin adevărat însă că sila provocată a
anihilat dragostea de artă, și cu cît s'a u-
înmulțit numărul publicațiilor, cu atît a
scăzut acela al cititorilor.

Literatură umoristică și-a avut și dînsa
partea în această invazie și nu odată ca-
raghioslicurile lui Vasilache — fie și sub
formă de *Satire*—s'a u- încercat să repre-
zinte umorul în literatură.

Evident dar că s'a născut o justificată
neîncredere în publicul cititor, ceea-ce
însă nu l'a împedit să aprecieze și să
încurajeze ceea-ce a fost inteligent și de
talent.

Fără proverbiale noastre modeste, am
putea afirma ast-fel că *Zeflemeaua*, demnă
descendentă a gloriosului *Moș Teacă*, a
putut prin sine însăși să verifice acest a-
devăr, constatat cu atîta satisfacție de
administrația acestei — am zice exce-
lente reviste—dacă aceeași modestie nu
ar impune straje expansivității noastre.

Zeflemeaua, serbind centenarul său de
un an, comite deci, domnii mei, o glumă
foarte serioasă.

II

Aniversările acestea au în tot-deauna
o parte de amărăciune.

Învins, te copleșesc amintirile clipelor
de restrîște; învingător, te 'nduioșează a-
ducerile aminte ale confuziunii victi-
melor tale.

Totuși, în umbra de melancolie cu care
ne gîndim la aceste numeroase victime,
avem o mîngiere mai tonică de cît ori-
ce fortificant medical: credința că am
fost drepti și umani.

Cine a zis că ridicolul omoară a sin-
tetizat foarte exact nimicitoarea influență
a glumei, a umorului care plesnește ri-
dicolul cu sfircul biciuitor al ironiei.

De aceea gluma cea mai nevinovată
apare totuși cu un nimb de răutate
în ea.

În ce ne privește n'am vrut să o-
morim pe nimeni, — dar am cercat să vin-
decăm pe foarte mulți.

Un an de glumă al *Zeflemei* poate
fi socotit ca o concretizare a aceluși prin-
cipiu al stămoșilor noștri, cari spuneau
că prin ris se îndreaptă moravurile.

Căci dacă te apuci să spuî într'un
mod serios politicianului de bilciu că
este Farfuridi în retorică și Cațavencu
în morală, numai de cît va striga că
faci opoziție de partid; dacă vei scutura
de «colbul» atît de favorit lor, pe una
din numeroasele Petice ale literaturii
noastre de toate soiurile, are să-ți răs-
pundă că ești un pătimaș invidios care
te-ai erijat în critic ne putînd «creia»,
ce creează dînsul, talentul persecutat;
așa pe rînd, pe rînd, cînd vei sta de
vorbă serios și idem vei căuta să ex-

plici: ramolitului că e... senator, fe-
bruaristului că e Cancicoff, lui sgaric-
Brinză că e fără credit... în opinia pu-
blică, «literatului» că e zarzavagiu, or
vr'unui «confrate» politic că e... stilul lui
Stelian Popescu, — fie-care are să caute
o explicație și să dea un răspuns, des-
coperindu-ți cine știe ce motive de duș-
mănie personală, contra caracudei care
se bălăcește țanțoșă înainte.

Gluma, umorul, ironia, coprinse în
cadrul unei publicații vesele — de sigur
nu în genul lui nea Iancu — au avan-
tajul d'a îmbrăca adevărurile cele mai
crude, satirile cele mai biciuitoare, în
forma ușoară a nostimadelor cari fac
adese ori să zîmbească chiar pe cei pe
cari-î ustură mai rău.

Lumea petrece, ride cu poftă și fie-care
'și bagă 'n cap să se ferească d'a cădea
în ispită celui căzut pe clapsul ascuțit
al umoristului.

Prezentarea părții ridicule a lucrurilor
și a oamenilor, are darul d'a distra în-
veselind și d'a moraliza glumind. Bur-
lescul și comicul aproape lui face să riză
pe vecin, — dar dese ori îl mai face ca,
oprindu-se din ris, să 'și aducă aminte
ca în unele privințe ride chiar de el în-
suși, — și 'și promite să se astîmpere,
căci, Doamne ferește! se vede și el la
mașina zeflemei.

.... Iar dacă în virtejul luptei se în-
timplă une-ori să lovim prea crud sau
prea adînc, putem tot-d'auna invoca ar-
gumentul că la boale mari trebuiesc tra-
tamente și chiar maltratamente severe.

III

Iată deci cum serbarea centenarului
de 52 de numere al *Zeflemei* și care
înseamnă un an de glumă, înseamnă și
tot atîta timp de activitate... serioasă.

Convinși de adevărul acestui paradox,
parcă vă auz răspunzînd:

— La mulți ani!

Grapur

ÎN CADRĂ

Splendoare, mi-te-ai arătat,
Ca formă, sculpturală:
Cu bustul plin și prea-curat,
Și poza de vestală.

Vestmintul pină 'n sold lăsat
Ca Venera de Milo...
Ș'atunci, c'un braț te-am ridicat,
Ca pe un fulg, copilo.

Și 'n rama sfinților te-am pus,
În rame sfinț-curate,
Să stai, o sfință, mai presus
Fecioarei prea-curate!

Să stai simbol — cît vei trăi —
În locul lui Iehova,
Să dai frumșeți, cu n'or grăi
Nici vorba și nici slova.

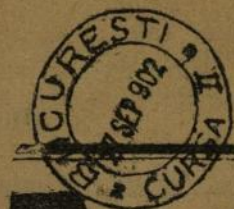
Iar tu, zîmbind, roști-și, duios,
Din buze roși, ca fragil:
„Ah, lasă-mă o clipă jos
Că mi-au căzut nădragii...”

Vasilie Poppi.

«Decedat fără a'și lăsa adresa»

SAMBATA, 14 SEPTEMBRIE 1902

PUBLICITATEA

Epoca

D-lui Gh. Filipescu

Bulevardul Ghica 80

Sinaia (n, No. 4

TELEFON. - CENTRALA 1

«Epoca» a povestit deunăzi cum, trimițând ziarul pe adresa marelui mareșal Filipescu la Sinaia, a doua zi după moartea acestuia, un număr i s'a reexpediat din nou, cu următoarea mențiune scrisă de factorul postal: «Decedat fără a'și lăsa adresa..... Return».

Celebrul Păcală n'ar fi putut născoci ceva mai genial!

D. Tic de la «L'Indépendance Roumaine» vorbind de năzdrăvănia asta face pe Ticălosul și se indoește de autenticitatea ei. Ce mai zice acum cind am fotografiat și am reprodus în clișeu zincografic fragmentul din «Epoca» pe care-i scrisă de mîna factorului mențiunea cu pricina?

Acest fără pereche document uman trebuia să rămîie în *fac simile* la posteritate, și mulțumim confrăților de la «Epoca» pentru că au avut gentilețea să ni'l pună la dispoziție.

Regretăm că nu cunoaștem și numele factorului postal care-a scris «decadat fără a'și lăsa adresa», căci numele lui ar merita să rămîie de pomină.

Ce și-o fi zis bravul și conștiinciosul funcționar:

— Mareșalul Filipescu a murit; bine, asta'l privește. Dar de ce a decedat fără să'și lase adresa? In ce stradă și ce număr din Raiu să-i trimet eu jurnalul?..

Și-atunci el și-a luat plaivazul și a scris nemuritoare mențiune, al cărei autograf un miliardar american l'ar cumpăra cu mii de dolari. La noi însă colecționarii preferă să dea sume exorbitante pentru cite un alt «cap de bou» tipărit în nenumărate exemplare, in loc să caute a poseda originalul exemplarului unic de mai sus.

«Ar fi o altă soluțiune: să trimet martori mișelului. Unde să'l găsești însă? Și apoi cunoscînd pragmatia de om, nu știu oare din nainte că se va ascunde in dosul robei de magistrat și va refuza să'mi dea satisfacțiune?»

«Adevărul». — C. Mille).

NOTA D-LUI STURDZA CĂTRE AMERICANI

Domnule Hay,

Am citit în «Universul» că deunăzi în țara dumitale, conform lezei lui Lynch, un negru a fost condamnat să fie ars pe rug și că la acest spectacol au azistat peste 5.000 de americani, printre cari reprezentanți ai autorităților și ai presei.

Vei recunoaște că pațania acestui negru este o chestie mai arzătoare de cit aceea a evreilor din România in care d-ta ți-ai virit nasul.

Not. sălbaticii orientali, nu numai că nu am ars pină acum nici un o-vreiu, ci din contra: ne pîrlese foarte adesea ei pe noi.

In America, însă, țara umanitara și civilizată, torturarea unei ființe omenești este un spectacol măr interesant ca o premieră la teatru: cucoanele își fac toalete speciale ca să aziste, spectatorii fac probabil rămășaguri ca la hipodrom; într'un cuvînt, in America, arderea unui negru e o serbare modernă, ceva așa ca o bătaie cu flori sau un garden party.

Ei bine, d-le Hay, in numele barbariei romîne, îți trimet această nota proasta la conduita.

«Umanitatea» cu care tratați pe locuitorii Americii ce nu au onoarea să fie Americani, mă face să mă îngrijesc de soarta bieților mei compatrioți cari au emigrat acolo, și in special de soarta bunului meu amic Vizanti.

Voiu lua măsuri ca nici un casier romîn să nu mai emigreze in America.

Primește, d-le Hay, un «Hay Shakespeare» fiind că și Anglia s'a raliat la nota d-tale.

Dim. A. Sturdza.

IN PRAJMA REPERTORIULUI

Luț Lecca,

Cind s'o juca noua ta piesă,
Zău Lecca o să 'nghiți un hap.
Cancer la inimă? Ce titlu!
De ce nu-i zici: *Apă la cap?*

Luț X.

Anonim ursit să fie
Și să dea la sigur Kix,
El de astăzi iscălește
Ce-o să fie mine: X.

Excelsior.

CIOCNIREA VAPOARELOR

— EPILOG —

Radu Negru, negreșit,
Gustul lui ș'a 'ndeplinit,
Radu Negru, neapărat,
Poșta lui ș'a săturat,
Insă Frantz, ca o muere,
Precupeață de plăcere,
Cere bani, răsplată cere;
Și vrea mulți, amicii mei:
Șase sute mii de lei.

Cum vedeți se 'ngroașe gluma,
Căci e prea 'nsemnată suma.
Drept să spuți, n'asî fi crezut,
Că așa, pentr'un minut,
Să pretindă-atiția lei.
Ciudat e, insă, ce vrei,
Tot așa 'i adevărat
Că—(se cade drepti să fim
Și să o mărturisim):
Costă... lucrul de 'mpărat.

Tal.

CONȘTIINȚĂ INDIGNATĂ

— Cum? Vrei să'l iei tovarăș pe Dumitrescu la prăvălia ta? N'ai auzit că a stat doi ani la Văcărești?

— Ah, mizerabilul pungaș! El mi-a spus că a stat numai un an și jumătate...

INMULȚIREA SENTIMENTELOR

— Studiu psihologic —

«Așa fiind, mi-am zis că nu trebuie să fiu naiv și să dau curs liber *mîncării mele de palme, legîtim sentiment, dar...*

«Adevărul».

Am citit cu o deosebită plăcere științifică această știre, care dovedește că domeniul psihologic are să devie mai bogat de cit cel al d-lui Cantacuzino.

Pe de altă parte însă, am cugetat cu multă judicioasă asupra slăbiciunii de țiri a savanților, cari au bătut apa 'n piua atita vreme, fără să'și dea seamă de clasificăția eronată, ca să nu zicem mai rău, pe care au făcut-o in psihologie, omițind o atit de însemnată categorie de sentimente.

Și ne mai plingeam că nu este lumea sentimentală!

Apoi cum era să fie, săraca, dacă i se răpea un atit de bogat stoc de sentimente, care se cunoșteau sub definiții barbare, foarte departe de noțiunea de sentiment?

Bine cel puțin că s'a găsit un ziar — era să zic al nostru — care să descopere *Adevărul* și să'l lanseze mapamondului, ziar a cărui autoritate in materie științifică a fost stabilită încă de mult, cînd cu descoperirea rechinilor *urlători*, speță necunoscută pînă atunci in zoologie.

Iată-ne deci acum niște oameni plini de sentimente, niște Rocketeler ai sentimentului, capabili să facem pe miliardarii in această privință. De acum

inainte sentimentalismul nu mai rămîne apanajul domnișoarelor fără copii, și al copiilor de școală; al cititorilor de romanțuri și al poetilor lirici; de acum fie-care posedă sentimente suficiente și de spețele cele mai varii; fie-care poate să se laude că mîncă cu sentiment, doarme cu sentiment, strănută cu sentiment, ba chiar face și alte comedii, — tot cu sentiment. Iată-ne deci, iarăși reînforși in fericita epocă a sentimentalismului, fără știrea psihologiei, dar cu aceea a *Adevărului*, — ba încă a unuia atit de pronunțat in cit se va adapta consecutiv la toate împrejurările vieții.

De o pildă, in viitoarele alegeri comunale n'o să ne surprindă de loc, cînd vom surprinde un dialog ca acesta:

— Ei, neică, te-ai hotărit? Votezi cu «ai noștri», cu conu Mișu Cantuniar și guvernul, ai? Că p'ormă dai dracu cu sintimentul!

— Ce sintiment nea Ilie?

— Apăi te pominești că te mîncă ceafa p'ormă, adicătelea ai sintiment la ceafă, m'apucă și pe mine sintimentul la palmă, și să te ții!

— Suntem oameni cu sintiment noi, neică, ce zici?

La curtea cu jurați.

In sală se observă foarte multe dame sentimentale. Se introduce acuzatul care are o cruntă figură de criminal. Faptele sunt pe deplin constatate și mărturisite, crima dovedită, condamnarea sigură. Se da cuvîntul apărătorului, care face o pledoarie patetică.

— ... Și cum spuneam, d-lor jurați, aveți a face cu un nenorocit de un sentimentalism extraordinar... (*Mișcare in sală. Damele se emoționează*). Da. Omul acesta a lovit, a omorît, însă știți pentru ce? (*Vie curiositate in public*). Pentru că, înfuriat, și-a simțit mina coprînsă de acel sentiment inexorabil care îl împingea să 'și lovească soția. A lovit-o mai tare, și ea, sărmana, a murit, victima ca și acuzatul ce 'l aveți in față, a sentimentalismului acestei epoce.... (*Mai multe femei leșină de emoție*).

Ședință furtunoasă la Cameră.

Președintele către un deputat cu mîncărime de limbă. Observ oratorului că sentimentul limbii sale îl împinge departe de obiectul discuțiunii.

Dacă Enăchiță Văcărescu ar mai trăi, ar zice autorului descoperirii din *Adevărul*:

Nu mai scrie rominește
Pentru Dumnezeu!

Ac.

PĂR FRUMOS

— Nevasta d-tale are un păr foarte frumos; probabil 'și-l îngrijește mult.

— Da; in fie-care seară îl încheide in sertar.

EPIGRAMĂ

Unul poet decorat.

Bene Merenti 'ți s'a dat
La noi, că scrii duios;
Iar *Medgidia* de Sultan,
Că ești băiat frumos.

Tafa.

CRONICĂ

NOTA AMERICANĂ

Moritz (către *Itzic* care citește la o masă in Cafenea: *Jewish Chronicle*, *Egalitatea*, *Adevărul*, *Cronica Israelită*, *L'Aurore*, *Neue Freie Presse* și alte ziare serioase.) — Ascultă, *Itzic*!

Itzic. — Ce este cu tine?

Moritz. — *Itzic*!

Itzic. — Vorbește mă rog.

Moritz. — Poți să-mi spuți ce este Hay?

Itzic. — Nu știi?

Moritz. — Nu știu. Spune.

Itzic. — Hai, este o vorbă.

Moritz. — Cum o vorbă?

Itzic. — Hai la o bere, cînd zici...

Moritz. — Ei, așa!

Itzic. — Sau: hai, cară-te d'aci, măgarule!

Moritz. — Ași!

Itzic. — Sau hai da de!

Moritz. — Tacă odată!

Itzic. — Sau hai! hai!

Moritz. — Alt-ceva întreb...

Itzic. — Sau hai hui...

Moritz. — Măi *Itzic*, eu întreb ce este Hay!...

Itzic. — Nu ți-am spus?

Moritz. — Hay, ministrul...

Itzic. — Este ca mine și ca tine...

Moritz. — Așa vorbește...

Teleor.

O REZOLUȚIE A LUI MOȘ TEACA

Vlad Neacșu reclamă lui don căpitan Moș Teacă de la infanterie că, cu prilejul exercițiilor de tir făcute de compania d-sale, i s'a ucis o vacă.

Don căpitan Moș Teacă, după ce meditează adînc, pune următoarea rezoluție pe jalba țaranului:

«Se va lua măsuri ca pe viitor compania să igzigute tiru fără gloanțe ca să nu se mai întimple asemenea accidenturi dă persoane ca d'un paregzamplu sinuciderea vacii lui Vlad Neacșu».

LA BĂCĂNIE

M'a trimes cucoana să'mi dați un kilo de cafea pe care vi-l plătește Simbăta.

— Spune cucoanei că noi n'acordăm credit.

— Păi cucoana nu vrea credit, dumneaei vrea cafea!

EPIGRAMĂ

Unui cunoscut.

Femei, glorie și bani,
Mi-ți-au căzut de sus plăcinte.
Parol! Cînd ai așa noroc,
Ar fi nedrept să ai și minte.

Teleor.

D. HARET LUMINĂRAR

Ministerul de instrucție a luat hotărîrea să înființeze o fabrică de luminări la Căldărușani, pretinzînd că cele fabricate de luminării nu sunt de ceară curată și scot fum vătămător sănătății. Se pare că chiar sfinții zugrăviți pe pereții bisericilor au reclamat d-lui Haret că cu fumul luminărilor falsificate nu ies de loc la vopsea, ceea ce nu poate conveni de cit d-lui Lecomte de Nouy care are ocazia să încaseze noui sume pentru restaurarea monumentelor noastre, dar mai ales pentru restaurarea budgetului d-sale personal.

D. Haret, devenind luminărar, va utiliza probabil și *Albina* d-lor Girbovicianu și Adamescu la fabricarea cerei necesare.

Pînă acum această *Albină* n'a produs de cit spanac; e timpul credem să-și îndeplinească menirea ei firească, producînd ceară. Altmînterî, pentru-ce mai subvenționează ministerul stupii (ditățile) în care trăește această *Albină* care seamănă mai mult cu un trîntor de cit cu o *albină* muncitoare?

Faptul e că fabricanților de luminări nu le convine concurența ce voește să le facă d. Haret. Ei spun că ministerul instrucției e dator să lumineze, în adevăr, generațiunile tinere, însă nu cu luminări.

Luminării s'au decis deci să ceară (pentru prima oară întrebîntează ei acest cuvînt), să ceară zic d-lui ministru să nu-și mai dea *fumuri* de luminărar. În caz contrariu, luminării sunt hotărîți să adreseze d-lui ministru o ceară și o luminare din cele mai naționale.

Se zice că opoziția ar fi băgînd fitiluri luminărarilor ca să-i aprindă și mai mult.

Trebuie să spunem că primul în țară care a observat că luminările sunt falsificate și deci vătămătoare este confratele nostru d. Iancu Bacalbașa.

Pentru motivul acesta, a preferat ca eroul d-sale să fie *Mort fără luminare*.

Cînd fabrica d-lui Haret va începe să funcționeze, probabil d. Bacalbașa va schimba titlul piesei sale în *Mort cu luminare de ceară curată*.

Find-că veni vorba, constatăm în treacăt o mică contradicție în atitudinea d-lui Iancu Bacalbașa.

În adevăr, ca autor dramatic, d-sa scrie *Mort fără luminare*; cînd scrie însă ca critic teatral caută ceartă cu lumina-rea direcției.

Ce zice însă opinia publică?

Opinia publică zice că nu prea e frumos ca d. Haret, din sftetic al Coroanei, să se transforme în sftetic de luminări.

Căci, dacă e vorba ca ministerele să facă comerț, pentru-ce d. Sturdza ca ministru de războiu nu s'ar apuca să deschidă un birt unde să vindă armatei borș cazon?

Pentru-ce ministru de justiție nu ar înființa împreună cu faimosul Zaharia o fabrică romină pentru falsificarea timbrelor, ca să facă concurență timbrelor Statului? Și așa mai departe.

Ghiță Delacooperativa.

GULEAMĂTĂ BANCHETĂ

Insuși principele Ferdinand s'a ocupat cu pregătirea banchetelor ce s'au dat cu ocazia serbărilor de la Șipka, și atita măreție a uitat pe bulgari căr de obicei mînînce puțin și sunt sglciți.

(«Un articol din Le Temps»)

O masă lungă sub un cort, la Șipka. Prințul Ferdinand al Bulgariei aranjează farfuriile, bate sosul unei maioneze de șalău, apoi ajută la spălarea unei tingiri, curată o găină de fulgi, într'un cuvînt deslășură o activitate febrilă.

Doi bulgari privesc cu gurile căscate la sticlele și mîncările puse pe masă.

Ei își comunică impresiunile:

Dedu Pătlăgicoff. Ce e nă astă, Tănase?

Tănase Șalvaragioff. Guleamătă banchetă, bre!

Dedu. Da' cutiile-alea dă tinichea ce-o fi bre?

Tănase. Sardele, bre.**Dedu.** Ce sunt alea bre?

Tănase. Tukă na glavă, nu știi nici atită lucră! Ala este niște pești pă care-i scoate din mără nă Francia puși d'agată în cutii!

Dedu. Da' sticlele alea cu ce-o fi bre?

Tănase. Cu șampanie bre**Dedu.** Ce-i ala?

Tănase. O hăutură care face poc ca pușcata bre, cînd vrei să bei.

Dedu. Și-i mai bună ca bragă al nostre?

Tănase. Ca bragă? (*Stă un moment gînditor*). N'o fi tocmă așa mult mai bună, bre.

Dedu (*cu admirație*). Da' dă unde știi tu toate aste mă Tănase?

Tănase (*cu o mîndrie rău ascunsă*). Păi eu am făcut guleamătă voiajă, bre; am lost cu zarzavata la Giurgiu, la Calafată și era să mă duc pînă la Mizil...

Dedu (*sceptic*). Tocmai pînă la Mizil!

Tănase. (*împănîndu-se*) Tocmai bre!

Dedu. Și cam cîte leva a fi costînd toate sticle aste care le-a cumpărat Prinț al nostru, Tănase?

Tănase. Trebuie să coste vr'o douzeci dă leva.

Dedu (*fff. scandalizat*). Douăzeci dă leva!? Cu douăzeci de leva prințu ar fi cumpărat o guleamătă saca de bragă

naționalată! Acum iar o să ne mai pue un bir nou ca să scoată gologanată asta pe care l'a cheltuit!

Șandernagor

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE
Tulcea

La debarcader.
— Quo vadis, Mateescule?
— Ad Galați.
— Pentru?
— 12 procese la Curte, monșer!
— Bravo!!

La consiliul județean.
— Salve, Ciupercă.
— Mă rog... să mi spunei «d-le secretar».
— De ce ai fugit din Galați?
— (confidențial) Ciupercei nu-i merge fără ploaie și... de!, acolo nu prea ploua... procesele.

La prefectură.
— Știi că scăpăm de prefect?
— Cum așa, Tachi?
— Pune mina pe primăria Galaților.
— Mai bas, Tachi, că ne-aude...

La club.
— Hei, monșer, cum ti merge?
— Prost, rău di tot!
— Nu ti ajuta karta?
— As!... karta mi șetuește tota punga!...

Geanabet.

ULTIMA ORĂ

Citim în *Dorobanțul*, ziarul oficios al «fănicilor moldoveni»:

1 Tisehri 5663.

A ghiti iur!

Fiind-că la noi este Roșășun, și fiind-că diseară trebuie să mergem la Tașlăh, *Dirbant*, care este un jurnal așa rominesc, nu va vorbi azi și miine despre «noti americani».

A ghiti iur!

DESFACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, NO. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VIILE

„ȘTIRBEY“

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

ÎN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUȚEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUȚEA

EXCELENTA BRÎNZĂ

„GUSTUL GERVAIS“

Din fabrica de brînzeturi din Buțea

PREȚUL CURENT SE TRIMITTE LA CERERE

VERIFICAT 2007

VERIFICAT 2017

LOTERIA REGALA UNGARA PRIV. PE CLASSE

Al acestei Loterii a fost imbunatit prin adaugirea a 5.000 castiguri
Din 110.000 Losuri, 55.000 Castigatoare

Cistigul principal

1.000.000 (UN MILION) COROANE

Cistiguri mai mici: 600.000, 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 90.000, 2 a 80.000, 70.000 etc.

In total cistiguri de

14 MILIOANE 459.000 COROANE

din doua losuri unul este cistigator

Pentru tragerea clasei I-a care va avea loc la 20/7 si 21/8 Noembre, ofer losuri originale cu pretul de

Un los intreg   O jumătate los   Un sfert de los

LEI 12.60   LEI 6.30   LEI 3.15

Plata anticipata prin mandat postal sau cu ramburs. — Pentru usurinta e mai bine prin mandat postal.

La Casa de Banca si cea mai mare si mai favorizata colectura din Ungaria

A. GAEDICKE   **Budapesta**
Cossuth Layos ut. 11.

— Corespondenta in limba romana —

LOTERIA STATULUI INVITARE LOTERIA STATULUI

Planul castigurilor
a XI-a Loterie reg. ung. priv. in clase. Cistigul cel mai mare, in cazul cel mai fericit este de:

UN MILION DE COROANE
sau peste
1.050.000 de Lei

PLATIBIL IN NUMERAR

Un premiu de	600000	=	600000
1 cistig	400000	=	400000
1 »	200000	=	200000
2 »	100000	=	200000
1 »	90000	=	90000
2 »	80000	=	160000
1 »	70000	=	70000
2 »	60000	=	120000
1 »	50000	=	50000
1 »	40000	=	40000
5 »	30000	=	150000
3 »	25000	=	75000
8 »	20000	=	160000
8 »	15000	=	120000
36 »	10000	=	360000
67 »	5000	=	335000
3 »	3000	=	9000
437 »	2000	=	874000
803 »	1000	=	803000
1528 »	500	=	764000
34590 »	300, 200	=	6932000
17500 »	Diverse castiguri	=	1947000

55000 c. si un prem.: cor. 14450000

LUKÁCS VILMOS

Losurile originale nu se vor expedia de cit dupa primirea platei prin mandat postal international sau in marea postale romane prin scrisori recomandate. Indata dupa fie-care tragere se va trimite tuturor jucatorilor, lista oficiala a tragerii.

Prospecte gratis si franco || Cistigurile de ori-ce valoare se vor plati imediat dupa tragere || Prospecte gratis si franco

de a participa la a
XI-A LOTERIE REG. UNG. PRIV. IN CLASSE
DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotata cu castiguri asa de insemnate ca loteria reg. ung. priv. in clase si care presinta jucatorilor cea mai mare garantie de oare-ce este pusă sub controla Statului. Enormele sanse de castig, in comparatie cu micile mise, a facut ca aceasta loterie sa ocupe primul rang intre toate institutiunile similare.

In 6 trageri succesive se vor trage:
55.000 de castiguri si un mare Premiu
tot in numerar, in valoare de
(vezi planul aici deseri)

14.459.000

de COROANE

Cistigul cel mai in cazul cel mai fericit este
Un milion de Coroane

(sau peste 1.050.000 de lei in numerar)
In urma marel aglomeratii de comande stocul nostru de bilete se epuizeaza cu mult timp inainte de tragerea clasei I-a, asa ca pentru a putea fi prompti in executarea comenzilor recomandam onor. cititori a se adresa fara intirziere la subsemnata casa de banca.

Pretul losurilor pentru clasa I-a este:
Un sfert de los lei 3.10
O jumătate » » 6.20
Un los intreg » » 12.40

CASA DE BANCA

Cel mai vechiu birou central de vnzarea losurilor «Loteriei regi ung. priv. in clase»
Budapest V., Furdö-uteza 10, Ze.

LABORATORIUL FARMACEUTIC A. HENTIESCU

BUCURESCI
No. 1, STR. LIPSCANI, No. 1

PIPERAZINA EFERVESCENTA HENTIESCU

Aprobata de Consiliul sanitar superior
Suverana contra
Gutei. Reumatismelor, Graveliei, Calculorilor Nefritice, Bolelelor de besica, etc.

Combate cu succes toate boalele provenite din cauzele ingramadirei
ACIDULUI URIC in organism
are proprietatea de a disolva o mare cantitate de

ACID URIC
fara a turbura digestiunea sau a strica pofta de mancare
Nu se descompune si nu se oxideaza in organism, ceea-ce-i da avantajul de a atinge acidul uric pe tot locul unde se gaseste acesta in sange, tesut, rinichi sau articulatii.

Se da dupa indicatiile domnilor Medici in doze de 2-3-6 ori pe zi cite-o masura,
—disolvata complet in apa suficienta— sau combinata cu Apa de Caciulata
PREȚUL UNUI FLACON LEI 4.50

DEPOSIT
La tote farmaciile din tara

ION T. FLORESCU
Avocat
Post judecator de instructie la Trib. Ilfov
No. 45, Bulevardul Carol, No. 45
BUCURESCI
Consultatii de la 8 — 10 jum. dim. si de la 5 — 7 seara.

IOAN GR. LECCA
Licentiat in Drept
Avocat
No. 35
Str. Toamnei, — No. 35
— Bucuresti —

SUB CONTROLUL STATULUI

XI-A LOTERIE DE CLASA

110.000 Losuri.—55.000 Castiguri
prin urmare fie-care al douilea los castiga
6 Trageri in aproape 5 luni de zile

INSEMNAREA DIVERSELOR CASTIGURI

Principalul CISTIG
EVENT. UN MILION

1 Pr. a Cor.	600000
1 cist.	400000
1 »	200000
2 »	100000
1 »	90000
2 »	80000
1 »	70000
2 »	60000
1 »	50000
4 »	40000
5 »	30000
3 »	25000
8 »	20000
8 »	15000
36 »	10000
67 »	5000
3 »	3000
437 »	2000
803 »	1000
1528 »	500
34590 »	30 si 200
17500 »	170, 130 etc

Invitind prin aceasta pentru participarea la curind apropiata a XI-a Loterie, atragem in deosebi atentiunea ca, la aceasta Loterie, șansa de a dobindi un cistig insemnat s'a marit intr'un mod insemnat, prin faptul ca la noua Loterie suma pentru losurile emise s'a inmultit cu peste un milion coroane; in trecut totalul cistigurilor au fost de
Cor. 13.150.000, acum insa
Cor. 14.459.000 aproape lei 16 000.000
Iarasi se urea principalul cistig event. la

UN MILION COR.

APROAPE LEI 1.100.000

Preturile losurilor NU s'a ureat.
Ca si pina acum, costa la cl. I:
Pentru 1/4 los Lei **3.15** Banii
» 1/2 » **6.30**
Un intreg » **12.60**

Planuri gratuite. Liste oficiale de trageri, trimitem imediat dupa tragere.— Rugam a se face comenzile cit mai curind posibil, pina la 22 Septembrie s. v. (5 Octombrie s. n.) 1902.

BANCA M. W. ITTNER

Budapesta, Sas Uteza No. 23

Impreună cu comanda sa se bine-voiasca a ne trimite costul cuvenit prin Mandat postal, sau in scrisori recomandate, hancote rominesci, cupoane sau marci.

VERFOAT
67

